

227

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 kwietnia 1995 r.

w sprawie wprowadzenia okresowego zakazu podwyższania cen umownych energii ciepłej.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i z 1994 r. Nr 111, poz. 536) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się, na okres do dnia 31 grudnia 1995 r., zakaz podwyższania cen umownych energii ciepłej, z zastrzeżeniem § 2 i 4.

2. Zakaz podwyższania cen dotyczy cen stosowanych przez producentów energii ciepłej i dystrybutorów tej energii, zakupywanej od producentów, jak i pochodzącej z własnej produkcji, oraz cen stosowanych przez nowo utworzone jednostki organizacyjne, kontynuujące działalność gospodarczą jednostek zlikwidowanych, podzielonych lub przekształconych.

3. Za cenę energii ciepłej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się także ceny za ogrzewanie i dostawę ciepłej wody ustalone w formie opłat ryczałtowych (np. opłata za 1 m² powierzchni, za 1 osobę).

§ 2. 1. Ceny umowne energii ciepłej, o których mowa w § 1, mogą być podwyższone w razie wzrostu, po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, kosztów własnych produkcji energii ciepłej z przyczyn niezależnych od sprzedawcy, spowodowanych podwyższeniem:

- 1) cen paliw technologicznych, jednak w wysokości nie wyższej niż określona na podstawie danych publikowanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu lub upoważnioną przez nie jednostkę,
- 2) kosztów składowania paliw technologicznych oraz kosztów składowania i wywozu odpadów paleniskowych,
- 3) opłat za wodę i energię elektryczną,
- 4) opłat transportowych, a w przypadku korzystania z transportu własnego — cen paliw i olejów silnikowych,
- 5) stawek: podatków, opłat i funduszy obciążających koszty, z wyjątkiem podwyższenia stawek o charakterze sankcyjnym (kary),
- 6) odpisów amortyzacyjnych związanych z aktualizacją wyceny środków trwałych na dzień 1 stycznia 1995 r.,
- 7) wynagrodzeń zaliczanych w ciężar kosztów, zgodnie z ustawą z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń w podmiotach gospodarczych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2),
- 8) cen materiałów zaopatrzeniowych i usług powodujących wzrost kosztów remontów i konserwacji, jednakże w skali nie wyższej niż wskaźnik inflacji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do cen umo-

wnych energii ciepłej zakupywanej przez dystrybutorów od producentów. W takim przypadku za przyczynę wzrostu kosztów własnych niezależnych od sprzedawcy uznaje się również wzrost cen energii ciepłej dokonany przez producentów, według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

3. Przy podwyższaniu cen energii ciepłej przez dystrybutorów, w części odnoszącej się do skutków podwyżek cen energii ciepłej dokonywanych przez producentów, należy przyjmować strukturę zakupu tej energii według poszczególnych producentów w 1994 r.

4. W cenie energii ciepłej uwzględnia się 97% skutków wzrostu kosztów własnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7, natomiast skutki wzrostu kosztów własnych spowodowanych pozostałymi czynnikami określonymi w ust. 1 uwzględnia się w pełnej wysokości.

§ 3. 1. Jednostka gospodarcza, która po dniu wejścia w życie rozporządzenia zamierza podwyższyć cenę, jest zobowiązana do sporządzenia kalkulacji wzrostu kosztów zgodnie z przepisami § 2.

2. W kalkulacji, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się skutki wzrostu kosztów z przyczyn wymienionych w § 2, przyjmując proporcjonalny ich udział w strukturze rodzajowej kosztów według wykonania za 1994 r.

3. W przypadku stosowania przez jednostkę gospodarczą różnych cen energii ciepłej w okresie grzewczym i poza tym okresem, kwota wzrostu cen powinna być odnoszona odpowiednio do cen stosowanych w poszczególnych okresach roku.

§ 4. W przypadku stosowania rozliczeń według wskaźników przyrządów pomiarowych w systemie taryfy dwuczłonowej (opłata stała i opłata zmienna), sprzedawca może dokonywać zmiany relacji opłaty stałej i opłaty zmiennej według zasad określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się w przypadku zawarcia, na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i z 1994 r. Nr 111, poz. 536), przez Ministra Finansów porozumień w sprawach cen umownych energii ciepłej z jednostkami gospodarczymi.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1995 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1995 r. (poz. 227)

ZASADY DOKONYWANIA ZMIAN RELACJI OPŁATY STAŁEJ I ZMIENNEJ W SYSTEMIE TARYFY DWUCZŁONOWEJ

Sprzedawcy energii cieplnej powinni dążyć do tego, aby udział opłaty stałej, stosowanej w rozliczeniach za energię cieplną według wskazań przyrządów pomiarowych w systemie taryfy dwuczłonowej (opłata stała i opłata zmienna), nie przekraczał poziomu 40% łącznej opłaty za energię cieplną.

W przypadkach gdy udział opłaty stałej jest wyższy, tj. gdy przekracza 40% łącznej opłaty, można dokonać zmiany relacji tych opłat, jednakże zmiana ta nie może spowodować wzrostu łącznej opłaty za energię cieplną.

Zależność poziomu opłaty stałej i opłaty zmiennej za energię cieplną określają wzory:

$$P_l = P_{sd} + P_{zd} = P_{sn} + P_{zn}$$

$$P_{sn} \leq 0,4 P_l$$

$$P_s = C_{MW} \times J_{MW} \times N$$

$$P_z = C_{GJ} \times Q,$$

gdzie:

P_l — łączna opłata za energię cieplną w skali roku,

P_{sd} — opłata stała dotychczasowa,

P_{zd} — opłata zmienna dotychczasowa,

P_{sn} — opłata stała nowa,

P_{zn} — opłata zmienna nowa,

P_s — opłata stała,

C_{MW} — dotychczas stosowana opłata jednostkowa (cena) stała za 1 MW mocy cieplnej zamówionej przez odbiorcę,

J_{MW} — moc cieplna zamówiona przez odbiorcę w MW według stanu na dzień 31 grudnia 1994 r.

N — liczba okresów pobierania opłaty stałej w ciągu roku,

P_z — opłata zmienna,

C_{GJ} — opłata jednostkowa (cena) zmienna za 1 GJ dostarczonej energii cieplnej,

Q — ilość energii cieplnej pobranej w 1994 r. w GJ.